

### Poselství a politika

V terapii s doktorem A. jsme postupně odkrývali minulost a zabývali se i přítomností. Můj anděl mi znovu zopakoval, že musím zachránit svět. Že je ho potřeba rozebrat a znovu poskládat. Najednou mě napadlo, že prostředníkem mezi andělem, mnou a světem může být doktor A. Před prázdninami mi totiž řekl, že jednou trávil dovolenou u svého známého psychiatra ve Švédsku. A já se kdesi dočetla o skupině psychoanalytiků ze Švédska, kteří analyzují politickou situaci ve světě. Okamžitě mě napadlo, že je s nimi doktor A. v kontaktu, že je snad členem této skupiny lidí.

Začala jsem si denně kupovat noviny a z nich jsem si vystříhávala a lepila do svých deníků ústřížky článků týkajících se politiky. Podtrhávala jsem v nich, co jsem považovala za podstatné, a psala k tomu své komentáře. Velikými tiskacími písmeny jsem psala, co mi diktoval anděl, má božská bytost. Snad vzkazy od samotného boha? A kdo je to bůh? Je vůbec? Nosila jsem svému psychoterapeutovi tyto deníky a nechávala jsem mu je k přečtení, ačkoli mi několikrát řekl, že nemá čas je číst a ať z nich sama vyberu, o čem se chci bavit. O politice jsem se s ním ale nikdy nebavila. Nevěřila jsem mu, že deníky nečte a neanalyzuje moje politické komentáře a vzkazy od boha. Začala jsem být vůči němu podezřívavá. Podle mě je zpracovával, jenom mi to nechtěl říct.

A pak se, pane doktore, stala jedna událost, která mi dokázala, že mé deníky musí doktor A. číst. V Izraeli probíhaly tou dobou nepokoje. Řešila to Organizace spojených národů. A mě napadlo, že by se sídlo OSN mělo přestěhovat právě do Izraele, přímo do

Jeruzaléma. Že je to nejvýznamnější náboženské město na světě a že by tam tedy OSN měla sídlit. Ústřížek z novin o nepokojích jsem opět nalepila do deníku a přidala svůj komentář. Donesla jsem to jako vždy doktoru A. A pak se to stalo. Hned druhý den byl v novinách článek od tehdejšího prezidenta České republiky Václava Havla. Přišel s úplně tím samým nápadem. Tohle byl pro mě důkaz, že doktor A. předává mé zápisky a návrhy politikům. Ale neřekla jsem mu to. Myslela jsem si, že to zůstane naší tajnou úmluvou. Že se o tom spolu nebudeme bavit, ale budeme to tak dělat dál. Stala jsem se tajnou členkou psychoanalytické skupiny a doktor A. se opravdu stal prostředníkem mezi mnou a světem.

Psychoanalýza mě, pane doktore, zajímala. Taky jsem nechtěla v terapii nic ponechat náhodě. Chtěla jsem vědět, co se mnou bude doktor A. dělat, což bylo špatně, protože potom se terapie často mýjela účinkem. Nejprve jsem si přečetla Freudův *Výklad snů*, potom *Sebrané spisy Sigmunda Freuda*, současnou psychoanalýzu, neopsychoanalýzu a odpadlíka Junga. Nejvíc mě zaujala francouzská škola psychoanalýzy a kleiniáni. Taky jsem hodně kreslila, malovala a lepila koláže. Všechno jsem to nosila doktoru A. a později, po devíti letech jsem mu všechny obrázky vzniklé během terapie věnovala. Byl rok 2001. V lednu se stal prezidentem USA George W. Bush a já se samozřejmě ihned stala jeho poradkyní ve věcech politických. Spolupracovala jsem i s jeho ministrem zahraničí Colinem Powellem. Můj pocit vyvolenosti tak dostal konkrétní podobu.